

[Inge Krogh]

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Forhøjet almindeligt børnetilskud i de tre første leveår).

(Lovforslag nr. L 169).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Bertel Haarder (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nordisk kabel-TV.

(Beslutningsforslag nr. B 65).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Bertel Haarder (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danmarks uafhængige Radio (DUR).

(Beslutningsforslag nr. B 66).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Waldorff (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lokalplanproceduren med henblik på øget beboerindflydelse.

(Beslutningsforslag nr. B 67).

Baggrunden for beslutningsforslaget er den meget utilfredsstillende behandling, som lokalplanerne får i mange kommuner.

Venstresocialisterne stemte i sin tid for kommuneplanloven, efter at vi i udvalgsarbejdet havde fået præciseret hensigterne med loven. Partierne bag loven gav klart udtryk for, at inddragelsen af befolkningen i planlægningen skulle være reel. Der blev derfor lagt vægt på en rimelig behandling af indsigelserne, på udarbejdelse af alternative planer og på, at planstyrelsen og miljøministeriet gennem vejledninger m.m. fulgte planarbejdet.

Efter at loven nu har fungeret i over 4 år, må man imidlertid konkludere, at den ikke giver befolkningen reelle muligheder for at påvirke planlægningen.

Erfaringerne viser, at lovens vage bestemmelser giver kommunerne masser af mulighe-

der for at forvride hensigterne gennem fortolkninger, som svækker lokalplanpligten, ved at arkivere indsigelser i papirkurven, ved først at sætte lokalplanarbejdet i gang efter, at kommunerne har bundet sig gennem jordopkøb, aftaler med private bygherrer og entreprenører m.v.

Når VS tager sagen op nu, er det ikke mindst, fordi vi står umiddelbart foran vedtagelsen af en række kommuneplaner.

Der har vist sig tillige at være stadig større problemer med lokalplaner, som mases igennem uden hensyn til beboerne. Selv om beslutningsforslaget ikke har nogen direkte sammenhæng med problemerne i Københavns kommune (truslen om at fratage magistratens 4. afdeling lokalplanarbejdet), så bliver forslaget aktualiseret af disse problemer.

De viser nemlig, at selv de begrænsede muligheder, som loven giver, hvis den bliver administreret ordentligt, passer de kommunale magtjuntaer dårligt, og at adskillige kommuner gerne ser loven yderligere udhulet.

Disse kommuners centrale indvending mod loven er den, at bestemmelserne om inddragelse af befolkningen *forsinker* udarbejdelsen af lokalplaner og iværksættelsen af nyt byggeri. Og her tænker man såvel på proceduren i kommunerne som på de centrale miljømyndigheders muligheder for at skride ind.

Når der således stilles krav om en strammere procedure – og tilsvarende ringere beboerindflydelse – sker det gerne med henvisning til *beskæftigelsen*. Og det er naturligvis et stort problem, hvis det faktisk er sådan, at kommuneplanloven betyder tab af arbejdspladser.

Det er dog heller ikke tilfældet.

For det første betyder øget beboerindflydelse ikke i sig selv, at der bygges mindre. Der kan naturligvis være situationer, hvor beboerindflydelse faktisk betyder en udskydelse af nyt byggeri, men hvis kommunerne og bygherrer tager kommuneplanloven alvorligt, vil det være forholdsvis let at tage højde for det i planlægningen.

For det andet er det i praksis sådan, at den byplanpolitik, som flertallet i de store byer praktiserer, giver *mindre* beskæftigelse end den byfornyelse, som langt de fleste beboere ønsker.